

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2To/14/2025
Identifikačné číslo spisu:	9518100008
Dátum vydania rozhodnutia:	09.12.2025
Meno a priezvisko:	JUDr. Peter Paluda
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2025:9518100008.16

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Paludu, sudcov JUDr. Beáty Javorkovej a JUDr. Mariána Mačuru na verejnom zasadnutí konanom 9. decembra 2025 v Bratislave, v trestnej veci proti obvinenému K. K. pre obzvlášť závažný zločin úkladnej vraždy podľa § 144 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 141 písm. a) Trestného zákona a iné, o odvolaní prokurátora Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu z 15. augusta 2025, sp. zn. 3T/2/2018, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolanie prokurátora Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky zamietá.

Odôvodnenie

I.

Konanie pred súdom prvého stupňa

Špecializovaný trestný súd (ďalej aj „prvostupňový súd“ alebo „súd prvého stupňa“) rozsudkom z 15. augusta 2025, sp. zn. 3T/2/2018 rozhodol tak, že obvineného K. K., nar. XX. P. XXXX v F. B., trvale bytom B. E. XXX/X, Š. - V., toho času vo väzbe v Ústave na výkon väzby Leopoldov, na základe právoplatného uznania viny rozsudkom Špecializovaného trestného súdu z 25. marca 2019, sp. zn. BB-3T/2/2018, v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 8. októbra 2019, sp. zn. 4 To 5/2019, za skutky tam uvedené a kvalifikované v bode 1) ako zločin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Trestného zákona, v bode 2) trestný čin vraždy podľa § 219 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. i) Trestného zákona č. 140/1961 Zb. v znení zákona č. 553/2002 Z. z., v bode 5) obzvlášť závažný zločin úkladnej vraždy podľa § 144 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 141 písm. a) Trestného zákona, v bode 10) obzvlášť závažný zločin úkladnej vraždy podľa § 144 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 141 písm. a) Trestného zákona, kde výrok o vine po povolení obnovy konania zostal nedotknutý, odsúdil:

Podľa § 144 ods. 3 Trestného zákona s použitím § 39 ods. 2 písm. d), ods. 3 písm. a) Trestného zákona, § 42 ods. 1 Trestného zákona a § 41 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 20 (dvadsať) rokov.

Podľa § 48 ods. 3 písm. b) Trestného zákona obvineného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom strázenia.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona zrušil výrok o treste uloženom obvinenému rozsudkom Okresného súdu Komárno sp. zn. 1T/142/2012 z 3. októbra 2017 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Nitra sp. zn. 2To/30/2018 z 25. apríla 2018, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad a zrušil aj výrok o treste uloženom obvinenému rozsudkom Okresného súdu Trnava sp. zn. 7T/180/2015 z 19. apríla 2016, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 76 ods. 1 a § 78 ods. 1 Trestného zákona súd uložil obvinenému ochranný dohľad na 3 (tri) roky.

Svoje rozhodnutie prvostupňový súd v podstatnom odôvodnil tým, že úvahy súdu o tom, aký druh a výmera trestu by spravodlivo zohľadňovali konanie obvineného K. K., jeho zavinenie, následok, pohnútku, osobu obvineného, pomery a možnosti jeho nápravy a v neposlednom rade aj poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, vychádzali zo zásady, že trest je právnym následkom trestného činu, a preto musí byť úmerný spáchanému trestnému činu (zásada proporcionálnosti trestu).

Podľa § 2 ods. 1 Trestného zákona trestnosť činu sa posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona účinného v čase, keď bol čin spáchaný. Ak v čase medzi spáchaním činu a vynesení rozsudku nadobudnú účinnosť viaceré zákony, trestnosť činu sa posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona, ktorý je pre páchatel'a priaznivejší.

Zo znenia skôr uvedeného odseku potom vyplýva záver, že trest uložený obvinenému K. K. bol uložený podľa Trestného zákona č. 300/2005 Z. z., pretože tento zákon je ako celok priaznivejší pre páchatel'a, než Trestný zákon číslo 140/1961 Zb. v znení zákona číslo 553/2002 Z. z.

Obvinený K. K. sa viacerými konaniami dopustil spolu štyroch trestných činov, preto v jeho prípade ide o viacčinný súbeh trestných činov. Z týchto trestných činov je prísnejšie postihnuteľný trestný čin úkladnej vraždy podľa § 144 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. Trestný zákon umožňuje za tento trestný čin uložiť iba trest odňatia slobody na doživotie.

Obvinený K. K. bol bez akýchkoľvek pochybností dlhoročný člen zločineckej skupiny a niet pochyb ani o tom, že od určitej doby v štruktúre zločineckej skupiny patril k vysokopostaveným členom. Aktívne sa osobne fyzicky zapojili do najzávažnejšej trestnej činnosti, do zavraždenia niekoľkých osôb tak, ako to je opísané vyššie, hoci ako vopred určený strelec v dvoch prípadoch na obeť vôbec nevystrelil. Všetky ostatné okolnosti, ktoré v tomto prípade zvyšujú spoločenskú nebezpečnosť konania tohto páchatel'a sú zahrnuté do právnej kvalifikácie skutkov ako tzv. kvalifikovanej skutkovej podstaty trestného činu vraždy, pričom v zmysle vyššie uvedených ustanovení Trestného zákona na okolnosť, ktorá je zákonným znakom trestného činu nemožno prihliadať ako na poľahčujúcu alebo priťažujúcu okolnosť, alebo na okolnosť, ktorá podmieňuje použitie vyššej trestnej sadzby.

Hoci v pôvodnom konaní na hlavnom pojednávaní odmietal prijať vinu za najprísnejšie trestné činy jemu kladené za vinu, na hlavnom pojednávaní dňa 15. augusta 2025 sa hneď v úvode svojej výpovede priznal k účasti na zavraždení poškodených Z. a B.. Možno potom zhrnúť, že teraz uložený trest odňatia slobody obvinenému K. K.T. sa nijako nevymyká obvykle ukladanej výmere trestu za obdobné/rovnaké trestné činy a za obdobné alebo rovnaké následky spáchanej trestnej činnosti - za úkladnú vraždu

niekoľkých osôb.

Trest zohľadňuje tak priťažujúcu okolnosť, ktorou je spáchanie viacerých trestných činov, ale zohľadňuje aj poľahčujúcu okolnosť, a to priznanie, úprimnú ľútosť a napomáhanie pri objasňovaní trestnej činnosti a pri odhaľovaní a usvedčovaní zločineckej skupiny. Pri terajšom rozhodovaní o uložení výšky trestu odňatia slobody bol Špecializovaný trestný súd povinný prihliadať na nové skutočnosti, ktoré objektívne nemohli byť zohľadnené v čase predchádzajúceho rozhodovania v roku 2019. Takouto skutočnosťou je najmä preukázané smerovanie k náprave obvineného počas výkonu trestu odňatia slobody, čo je zrejmé z obsahu skôr spomenutého hodnotenia obvineného. Nezohľadnenie osobnostného vývoja obvineného by znamenalo, že súd nijako neprihliadol na obsah tohto hodnotenia, čím by sa toto hodnotenie stalo celkom bezvýznamným. Takýto postup by však bol nezákonný, pretože by bol v rozpore s § 34 ods. 1 Trestného zákona.

S poukazom na všetky skôr uvedené skutočnosti mal Špecializovaný trestný súd za to, že uloženým trestom odňatia slobody obvinenému K. K.Y. vo výmere 20 rokov bude v zmysle § 34 ods. 1 Trestného zákona dostatočne zabezpečená ochrana spoločnosti tým, že bude po dlhú dobu nielen zabránené tomuto obvinenému v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov. Špecializovaný trestný súd uložil obvinenému K. K.J. súhrnný trest odňatia slobody, lebo obvinený spáchal teraz súdené trestné činy skôr, než bol odsúdený iným súdom.

Z dôvodu, že rozhodnutím súdu o povolení obnovy konania zostal nedotknutý výrok o vine K. K. zo spáchania obzvlášť závažného zločinu úkladnej vraždy podľa § 144 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 141 písm. a) Trestného zákona, boli splnené zákonné podmienky pre zaradenie obvineného do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia.

Podľa § 78 ods. 1 Trestného zákona ochranný dohľad sa ukladá na 1 rok až 3 roky. Odpis registra trestov na obvineného K. K. potvrdzuje, že tento páchatel už bol v minulosti dvakrát odsúdený za úmyselný trestný čin, čím boli splnené zákonné podmienky na uloženie ochranného dohľadu a vzhľadom na závažnosť trestnej činnosti, za ktorú bol obvinenému uložený trest odňatia slobody, bol obvinenému uložený ochranný dohľad v najvyššej zákonnej výmere, teda na tri roky.

II.

Odvolanie a vyjadrenie k odvolaniu

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie prokurátor Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej len „prokurátor“) písomným podaním z 18. augusta 2025, a to proti výroku o treste. Podané odvolanie prokurátor odôvodnil písomným podaním z 8. septembra 2025, v ktorom uviedol, že uložený trest odňatia slobody dostatočne nezohľadňuje závažnosť a brutalitu spáchaných trestných činov (najmä rezanie lebky, pálenie, vykostenie a pomletie tela zavraždeného P. T.) a postavenie obvineného K. K. v zločineckej skupine, keď po zavraždení P. T. sa stal v rámci hierarchie zločineckej skupiny B. číslo 2, hneď po šéfovi zločineckej skupiny L. B..

Obvinený výrazne prispel k úspešnému skrývaniu L. B. a financovaniu zločineckej skupiny, a tým umožnil spáchanie množstva úkladných vražd členmi zločineckej skupiny B..

Jeho spolupráca s orgánmi činnými v trestnom konaní nebola konzistentná, menil svoje výpovede, snažil sa zmierňovať svoje zavinenie ako aj iných osôb, v niektorých výpovediach klamal. Je síce nesporné, že prvý kontaktoval políciu s tým, že objasní činnosť zločineckej skupiny B., ale najskôr opisoval skutky nepravdivo a nahováral na krivú výpoveď aj R. S..

Podľa ustanovenia § 144 ods. 3 Trestného zákona je zákonným trestom pre tento trestný čin doživotie, preto už prvotne obvinenému uložený trest odňatia slobody vo výmere 25 rokov bol trestom mimoriadne zníženým, a je primeraný aj v súčasnosti. Už pri pôvodne uloženom treste teda súd zohľadnil jeho

spoluprácu s orgánmi činnými v trestnom konaní.

Súd prvého stupňa porovnával odsúdenie D. N., ktorému bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 22 rokov, pričom spáchal o jednu vraždu viac. Takéto porovnanie je podľa prokurátora nenáležité, pretože D. N. a Q. A. patrili v rámci zločineckej skupiny do tzv. vraždiaceho komanda a ich hlavnou úlohou v rámci zločineckej skupiny bolo zavraždiť ľudí, ktorých označil Ľ. B. niekedy bez toho, aby vopred vedeli o koho ide, prípadne z akého dôvodu.

Na rozdiel od K. K. (už) odsúdený D. N. od začiatku spolupráce s orgánmi činnými v trestnom konaní nenechal výpovede, jeho spolupráca bola konzistentná a úplná, vrátane pravdivého popísania svojho podielu na páchaní trestnej činnosti bez zmierňovania svojej viny.

Taktiež súd prvého stupňa poukázal na odsúdenie R. S. na 20 ročný trest odňatia slobody za obdobné či spoločné skutky. Súd opomenul, že R. S. nebol členom zločineckej skupiny a bol odsúdený okrem iného za obzvlášť závažný zločin úkladnej vraždy podľa miernejšieho ustanovenia uvedeného v § 144 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona na rozdiel od K. K., ktorý bol uznaný vinným za prísnejší obzvlášť závažný zločin úkladnej vraždy podľa § 144 ods. 1, ods. 3 Trestného zákona. Z uvedených dôvodov považuje prokurátor porovnanie uložených trestov D. N. a R. S. s trestom, ktorý súd uložil K. K. za nenáležité a nepresné.

Na základe vyššie uvedených skutočností navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky zrušil napadnutý rozsudok Špecializovaného trestného súdu z 15. augusta 2025, sp. zn. 3T/2/2018, vo výroku o treste podľa § 321 ods. 1 písm. e) Trestného poriadku a sám podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku rozhodol tak, že uloží K. K.:

Podľa § 144 ods. 3 Trestného zákona s použitím § 39 ods. 2 písm. d), ods. 3 písm. a) Trestného zákona, § 42 ods. 1 Trestného zákona a § 41 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 25 rokov.

Podľa § 48 ods. 3 písm. b) Trestného zákona súd obvineného na výkon trestu odňatia slobody zaradí do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom strázenia.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona súd zruší výrok o treste uloženom obvinenému rozsudkom Okresného súdu Komárno sp. zn. 1T/142/2012 z 3. októbra 2017 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Nitra sp. zn. 2To/30/2018 z 25. apríla 2018, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad a zruší aj výrok o treste uloženom obvinenému rozsudkom Okresného súdu Trnava sp. zn. 7T/180/2015 z 19. apríla 2016, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 76 ods. 1 a § 78 ods. 1 Trestného zákona súd uloží obvinenému ochranný dohľad na 3 roky.

K odvolaniu prokurátora sa vyjadril obvinený K. K.. Vo svojom písomnom podaní uviedol, že pri prestrelke K. nezavraždil, a T. zavraždil B., ktorý bol na obvineného preto veľmi nahneváný. Obvinený sa mu bál odporovať a z toho dôvodu asistoval S. pri likvidácii tela T.. Tiež sa úprimne za to matke poškodeného ospravedlnil, a súdom určené odškodné uhradil. Z dokazovania nevyplynulo, že by sa po smrti B. stal práve obvinený dvojkom v zločineckej skupine, naopak má za to, že to bol N., ktorý sa podieľal na každom trestnom čine spáchanom skupinou, pričom za tieto trestné činy bol N. aj právoplatne odsúdený. Skrývanie sa B. a jeho trestnú činnosť umožnili najmä ľudia ako F., V., F. a N.. Práve obvinený bol úplne prvým človekom, ktorý kontaktoval v rokoch 2015 - 2016 políciu s tým, že chce vypovedať o trestnej činnosti zločineckej skupiny a spolupracovať s políciou. Jeho výpovede mali pritom v otázke objasňovania trestnej činnosti už v prípravnom konaní nepochybne rozhodujúci význam. Nie je pravdivé ani tvrdenie prokurátora, že N. vypovedal konzistentne a nenechal svoje výpovede, keď skoro dva roky od zadržania čakal, kto čo povie, a až následne predniesol svoju verziu a začal

spolupracovať. Chcel by tiež upozorniť na to, že R. S. dostal za 4 vraždy 20 rokov. Aj samotný prokurátor obvinenému navrhoval v pôvodnom konaní, ak sa prizná, 24 ročný trest odňatia slobody. Nikto z členov zločineckej skupiny B. nedostal 25 ročný trest odňatia slobody. Odvolací súd by chcel požiadať, aby uvedené skutočnosti vzal do úvahy, vrátane jeho priznania, dlhodobej spolupráce s orgánmi činnými v trestnom konaní, zamietol odvolanie prokurátora a ponechal mu 20 ročný trest.

Vo vyjadrení podanom prostredníctvom obhajcu obvinený uviedol, že súd prvého stupňa dôkazy v jeho veci hodnotil dôsledne podľa ustanovenia § 2 ods. 12 Trestného poriadku. Z dokazovania nevyplynulo, že by bol v zločineckej skupine na druhom mieste. Nikomu príkazy nedával, nemal ani žiadnu podskupinu. Nesúhlasí s názorom prokurátora, že prispel k skrývaniu B., keď toto mu umožnili orgány činné v trestnom konaní, nakoľko mal kontakty na vplyvných funkcionárov. S. na svojom pozemku umožnil vraždiť, vytvoril si tam nelegálny cintorín. Ďalším zo skupiny, kto umožnil vraždy, bol D. N.. Od začiatku prípravného konania spolupracoval s políciou a jeho spolupráca trvá. Prispel k odsúdeniu viacerých páchatel'ov, dokonca aj k odhaleniu trestnej činnosti v Maďarsku, kde vypovedal. Jeho spolupráca bola konzistentná, čo preukazuje rozsudok najvyššieho súdu sp. zn. 3To/8/2024. D. N. začal spolupracovať až po podaní obžaloby, rovnako aj Q. A.. Zdôraznil, že R. S. bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 20 rokov a 7 mesiacov za 7 skutkov, z toho štyroch úkladných vražd. Trest, ktorý bol uložený obžalovanému, je adekvátny a nevymyká sa obvykle ukladanej výmere trestu za obdobné trestné činy. Tento trest zohľadňuje jeho podiel na trestnej činnosti. Napriek zaradeniu do najprisnejšej nápravno-výchovnej skupiny, kde sa nachádzajú osoby agresívne a neprispôsobivé, na cele vystupoval vždy ako zmierovateľ konfliktov. Úspešne ukončil prvý ročník technickej školy v Hlohovci s vyznamenaním, pričom chce pokračovať v štúdiu. Doposiaľ bol 10 krát disciplinárne odmenený. Je teda zrejmé, že vo výkone trestu odňatia slobody preukazuje snahu o nápravu svojej osoby, aktívne sa zapája do činností na všeobecný rozvoj jeho osobnosti. Udržiava pravidelný kontakt s rodinou. Navrhol, aby odvolací súd odvolanie prokurátora zamietol.

III.

Konanie o odvolaní

Najvyšší súd stanovil termín verejného zasadnutia, predmetom ktorého bolo rozhodnutie o podanom odvolaní prokurátora na 9. decembra 2025. Na verejnom zasadnutí obvinený navrhol odvolanie prokurátora zamietnuť. Prokurátor navrhol vyhovieť jeho odvolaniu.

Odvolací súd po vykonaní prieskumnej povinnosti dospel k záveru, že súd prvého stupňa vykonal dokazovanie ohľadom výroku o treste v dostatočnom rozsahu potrebnom pre rozhodnutie o treste a pri vykonávaní dôkazov sa nedopustil chýb, ktoré by odôvodňovali zrušenie napadnutého rozsudku.

Súd prvého stupňa pritom vytvoril obvinenému dostatočný procesný rámec pre realizáciu jeho práva na obhajobu, ktoré napokon aj obvinený, ako z relevantného spisového materiálu vyplýva, spôsobom, ktorý uznal za vhodný, aj využíval. Odvolací súd nezistil porušenie práva na obhajobu ani také procesné pochybenia, ktoré by mohli odôvodňovať záver o porušení práva obvineného na spravodlivý súdny proces, posudzujúc konanie ako celok v intenciách základných zásad trestného konania a v širšom kontexte aj Ústavy Slovenskej republiky a Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

Súd prvého stupňa v rozsudku relevantne odôvodnil napadnutý výrok o treste spôsobom zodpovedajúcim ustanoveniam Trestného poriadku.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné. Odvolací súd po podrobnom preskúmaní zistil, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné.

K napadnutému výroku o treste:

Trest je opatrením štátneho donútenia, ktoré v mene štátu na základe a v medziach zákona ukladajú v predpísanom konaní na to povolané súdy páchatel'ovi za spáchaný trestný čin, je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona.

Trestný zákon vychádza z myšlienky, že základným účelom a cieľom trestu je ochrana spoločnosti pred trestnými činmi a pred ich páchatelmi. Individuálna prevencia spočíva vo vytvorení podmienok na výchovu odsúdeného na to, aby viedol riadny život. Generálna prevencia má zabezpečiť nielen odradenie ostatných potencionálnych páchatel'ov od páchania trestných činov, ale i utvrdenie pocitu právnej istoty a spravodlivosti u ostatných členov spoločnosti. Trestný zákon vychádza z jednoty individuálnej a generálnej prevencie, pričom obe tieto zložky sa navzájom dopĺňajú a podmieňujú. Disproporcia medzi jednotlivými druhmi prevencie v zásade vedie k nedostatočnému výchovnému pôsobeniu trestu tak na páchatel'a trestného činu, ako i na ostatných členov spoločnosti. Trest samozrejme musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Podľa § 33a ods. 1 až ods. 4 Trestného zákona:

- (1) Páchatel'ovi nemožno uložiť kruté a neprimerané sankcie. Výkonom sankcie nesmie byť znížená ľudská dôstojnosť.
- (2) Sankcie sa ukladajú s prihliadnutím na povahu a závažnosť trestného činu alebo činu inak trestného a na osobu páchatel'a a jeho pomery. Pri ukladaní sankcií sa dbá aj na to, aby uložené sankcie viedli k odňatiu výnosov z trestnej činnosti.
- (3) Tam, kde postačí uloženie sankcie postihujúcej páchatel'a menej citel'ne, nesmie byť páchatel'ovi uložená sankcia, ktorá ho postihuje citel'nejšie. Páchatel'ovi najmä nesmie byť uložená sankcia spojená s ujmou na osobnej slobode páchatel'a, ak možno účel sankcie dosiahnuť uložením sankcie nespojenej s ujmou na osobnej slobode páchatel'a.
- (4) Pri ukladaní sankcií sa prihliada aj k právom chráneným záujmom poškodeného.

Podľa § 34 ods. 1 až ods. 5 Trestného zákona:

- (1) Trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.
- (2) Páchatel'ovi možno uložiť len taký druh trestu a len v takej výmere, ako je to ustanovené v tomto zákone, pričom tento zákon v osobitnej časti ustanovuje len trestné sadzby trestu odňatia slobody.
- (3) Trest má postihovať iba páchatel'a, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.
- (4) Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy, na jeho správanie po spáchaní trestného činu, najmä na jeho úsilie o náhradu škody a odstránenie škodlivého následku trestného činu a na úsilie páchatel'a o dosiahnutie urovnania s poškodeným, ako aj na dobu, ktorá uplynula od spáchania trestného činu. Súd pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadne aj na to, že páchatel' trestného činu získal alebo sa snažil získať trestným činom majetkový prospech; ak tomu nebránia majetkové alebo osobné pomery páchatel'a alebo to nebude na ujmu náhrady škody alebo odstránenia škodlivého následku trestného činu, uloží mu s prihliadnutím na výšku tohto majetkového prospechu niektorý trest, ktorým ho postihne na majetku, a to buď ako samostatný trest alebo popri inom treste, pričom zväží najmä uloženie peňažného trestu. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery za trestné činy podľa § 213, § 233, § 237, § 254, § 261, § 262, § 266, § 276 ods. 4, § 277 ods. 4, § 277a ods. 3, § 326, § 330 a 334, ktorých spáchaním dochádza k poškodzovaniu finančných záujmov Európskej únie súd prihliada aj na to, aby trest zabezpečil ochranu finančných záujmov Európskej únie. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne aj na práva a právom chránené záujmy osôb poškodených trestným činom, ako aj osôb, ktoré boli dotknuté škodlivým následkom trestného činu.
- (5) Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne
 - a) u spolupáchatel'ov aj na to, akou mierou konanie každého z nich prispelo k spáchaniu trestného činu,
 - b) u organizátora, objednávateľa, návodcu a pomocníka aj na význam a povahu ich účasti na spáchanom trestnom čine,
 - c) pri príprave na zločin a pri pokuse trestného činu aj na to, do akej miery sa konanie páchatel'a priblížilo k dokonaniu trestného činu, ako aj na okolnosti a na dôvody, pre ktoré k dokonaniu trestného činu nedošlo.

Osobu páchatel'a treba hodnotiť vo všetkých súvislostiach, pričom nemožno obísť ani možnosť jeho nápravy. Úsudok o možnosti nápravy páchatel'a si súd vytvára z veľkej časti už na základe hodnotenia povahy a závažnosti spáchaného trestného činu (t. j. či ide o prečin, zločin, obzvlášť závažný zločin) pri náležitom zhodnotení osoby páchatel'a. Z hľadiska posúdenia možnosti nápravy páchatel'a má veľký význam celkový spôsob jeho života a jeho správanie pred spáchaním trestného činu a jeho postoj k spáchanému trestnému činu (Rt 23/1967). Záver súdu o možnosti nápravy páchatel'a musí byť vždy v plnom súlade s ochranou, ktorú súd uložením trestu poskytuje záujmom spoločnosti, štátu a občanom pred útokmi páchatel'ov trestných činov a výchovným pôsobením na ostatných členov spoločnosti. Pri ukladaní trestov treba zároveň vychádzať zo spojenia a vzájomnej vyváženosti dvoch princípov, a to z princípu zákonnosti trestu a z princípu individualizácie trestu. Trest musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionality trestu), úmernosť trestu okrem iného určujú aj pohnútky páchatel'a a možnosti jeho nápravy.

Na základe argumentov uvedených v odvolaní prokurátora odvolací súd podrobne preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť uloženého trestu, a dospel k názoru, že odvolacie dôvody prokurátora smerujúce k výmere trestu nie sú dôvodné.

Súd prvého stupňa pri výmere trestu postupoval v súlade so zákonom, predovšetkým dôsledne zvažil všetky kritéria významné pre voľbu druhu a výmery trestu. Správne konštatoval, že na strane obvineného bola zistená jedna poľahčujúca a jedna priťažujúca okolnosť, zohľadnil kritériá uvedené v ustanovení § 34 Trestného zákona. Nemožno nič vytknúť ani použitiu zmierňovacieho ustanovenia Trestného zákona uvedeného v § 39 ods. 2 písm. d), nakoľko sa obvinený výraznou mierou podieľal na objasnení obzvlášť závažného zločinu spáchaného zločineckou skupinou a trest rešpektoval aj zákonné obmedzenie uvedené v ustanovení odseku 3 písm. a) tohto ustanovenia. Súd prvého stupňa nepochybil ani použitím ustanovenia § 48 ods. 3 písm. b) Trestného zákona, podľa ktorého zaradil obvineného do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom strázenia, nakoľko mu trest bol uložený za obzvlášť závažný zločin. Vzhľadom k tomu, že súd ukladal trest za trestné činy, ktorých sa obvinený dopustil skôr, ako boli súdom prvého stupňa vyhlásené odsudzujúce rozsudky za iné jeho trestné činy, bolo potrebné mu v súvislosti s odsúdeniami Okresného súdu Komárno z 3. októbra 2017 a Okresného súdu Trnava z 19. apríla 2016 ukladať súhrnný trest, a zároveň zrušiť všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

V prípade obvineného odvolací súd dospel k rovnakému záveru ako súd prvého stupňa, že trest odňatia slobody v trvaní 20 rokov bude pre obvineného dostatočným na jeho nápravu a prevýchovu.

Argumentom prokurátora uvedeným v odvolaní možno čiastočne prisvedčiť len v tej časti, že súd prvého stupňa nesprávne porovnával tresty odňatia slobody uložené ďalším páchatel'om súvisiacej trestnej činnosti. Tu považuje najvyšší súd za potrebné zdôrazniť, že súd je v zmysle Trestného zákona povinný v súlade s ustanovením § 34 ods. 5 písm. a) u spolupáchateľov pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadnuť aj na to, akou mierou konanie každého z nich prispelo k spáchaniu trestného činu. Ide o osobitné kritériá určovania druhu a výmery trestu, ktoré zákon definuje v súvislosti s trestnými činmi spáchanými v jednotlivých formách účasti a taktiež pokiaľ nedošlo k dokonaniu trestného činu. Pri spolupáchateľoch síce platí, že každý je zodpovedný akoby trestný čin spáchal sám, je však potrebné rozlišovať, v akej miere konanie jednotlivých spolupáchateľov prispelo k vzniku trestnoprávne relevantného následku (napr. pri trestnom čine úkladnej vraždy je z hľadiska vzniku následku podstatnejšie konanie spolupáchateľa, ktorý obeť zastrelí, než spolupáchateľa, ktorý strelca dopraví na miesto činu a následne ho z neho odvezie).

Rovnako individuálne je potrebné pristupovať k ukladaní trestov a u jednotlivých foriem účasti v užšom slova zmysle. Uložený trest by mal reflektovať nielen rozdiel v závažnosti jednotlivých foriem (od organizátorstva ako najnebezpečnejšej formy cez návod a objednávanie až po pomoc), ale aj konkrétny spôsob účasti na trestnom čine v rámci danej formy účasti (napr. aké „úsilie“ musel návodca vyvinúť, aby páchatel'a presvedčil spáchať trestný čin). Za pochybenie pri ukladaní trestu treba

považovať to, že v prípade, keď dochádza k odsúdeniu viacerých obvinených ako spolupáchateľov, nebývajú tresty u jednotlivých páchatel'ov spravidla odstupňované so zreteľom na rozdielne okolnosti, ktoré majú význam z hľadísk uvedených v ustanovení § 34 ods. 4 Trestného zákona.

Vzhľadom k tomu, že rozhodnutie súdu prvého stupňa a odvolacieho súdu tvoria celok, odvolací súd u K. K. prísne individuálne posudzoval trest mu uložený, pričom bral do úvahy všetky okolnosti majúce význam pre ukladanie trestu, bez ohľadu na tresty uložené iným páchatel'om identickej (resp. súvisiacej) trestnej činnosti.

Posudzujúc uvedeným spôsobom výroky o uloženom treste, zohľadniac skutočnosť, že trest odňatia slobody je posilnený u obvineného aj ochranným dohľadom v maximálnej zákonom povolenej výmere dospel odvolací súd k záveru, že plne zodpovedá zákonu a v dostatočnej miere ochraňuje spoločnosť pred páchatel'om. Odvolací súd považuje takýto trest za primeraný, zodpovedajúci osobe obvineného, jeho predchádzajúcemu životu, okolnostiam skutkov, ktorých sa dopustil, ale aj zásadám generálnej a individuálnej prevencie, pričom v dostatočnej miere vyjadruje aj morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Zároveň je takýto trest vymieraný v súlade so všetkými kritériami na ukladanie trestov uvedenými v ustanovení § 34 ods. 4, ods. 5 Trestného zákona, berúc na zreteľ už značnú časť tohto trestu doposiaľ vykonanú, z ktorej výkonu je K. K. pozitívne hodnotený, nakoľko sa zapája do činností na rozvoj svojej osobnosti, zvyšuje si vzdelanie, dosahuje početné disciplinárne odmeny, čo nasvedčuje smerovaniu k jeho náprave a prevýchove.

Odvolací súd po podrobnom preskúmaní veci dospel k jednoznačnému záveru, že výrok o treste rozsudku súdu prvého stupňa je zákonný a správny. Podané odvolanie prokurátora považoval za nedôvodné, a preto ho postupom podľa § 319 Trestného poriadku zamietol.

Rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.